

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. IX. In quo quibusdam exemplis confirmatur quam utile & Deo gratum sit se passionis Christi servatoris nostri meditatione exercere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

Tractat. 3.
c. 27.

directos & preparamos habere & reddere debemus, ut eos non solum cum patientia, sed & gaudio & lætitia toleremus, secundum superius dicta; satis nobis negotij est, quo tota vita occupemur etiam vnica sola virtute, quanto magis in tantis.

Idcirco dico & affirmo, quamuis alij affectus maximi sint momenti; hic tamen Imitationis affectus, alios antestat, & magis necessarius esse, continet enim in se diuini amoris affectum, & omnes virtutum actus in se comprehendit. Sic ut imitatio non vnus affectus solus, sed omnium sanctorum affectuum epitome & compendium sit in quibus Christiana vita & eius perfectio sita est.

Hæc ergo ordinaria occupatio nostra in oratione & CHRISTI passionis & vitæ meditatione esse debet: & fructus precipuus, qui nobis inde colligendus, ut videlicet, incumbamus in eius virtutis imitationem, qua quis plus indiget; in eadem perstando, penetrando, perseuerando, & eius sibi habitum parando, donec eandem quasi imbiberit, & altas in animo radices egerit, eaque minuat & sedet passionem & vitium contrarium: Et postea ad aliam virtutem transeundo, & sic deinceps. Et hoc longe melius & vtilius est, quam in oratione multis se intricare, & omnia leui brachio percurrere.

CAPVT IX.

In quo quibusdam exemplis confirmatur, quam vtile & Deo gratum sit se passionis Christi Seruatoris nostri meditatione exercere.

Siluest. in
se aurea ser.
de S. Ma-
ria Magda-
lina.

Siluester refert de Sancta Maria Magdalene, quæ post CHRISTI Seruatoris nostri in cœlum ascensionem in asperum quoddam & inuium desertum secesserat, in qua triginta duos annos vixit: quod

CHRISTVS eam docere voluerit, quæ se exercitio in illa solitudine occupare posset, quod illi & gratissimum esset & maxime placeret. Hinc initio ad eam misit Sancti Archangelum Michaelem in manu pulcherrimam Crucem habentem, quæ ad speluncæ ingressum fixit, ut Sancta hæc eam quotidie in oculis gerens, & nunquam visum ab eadem retrahens, nunquam etiam sanctorum mysteriorum, quæ in illa exhibebantur, & perfecta erant, memoriam deponeret. Hinc toto illo tempore, quo in eremo illa latuit, continue meditabatur hæc passionis & mortis CHRISTI Redemptoris & Magistri sui mysteria.

Idem Sancta hæc cuidam Dei seruo ex Sancti Dominici familia manifestauit, ut fufius idem illud exponit Siluester.

Ludolphus Carthusianus narrat de quodam Dei seruo, qui in solitudine vivebat, & vitam perfectam & sanctam agebat, quod valde expebat Deo seruire, & singulariter scire, quæ opera ei gratissima forent, quæque maxime summo fieri vellet.

Perebat multo cum seruire & instantia id sibi declarari. Quodam tempore ei oranti & eadem petenti apparuit CHRISTVS, totus vulneribus confossus, nudus, & tremens, & graui cruce humeris onustus, qui ait illi: Omnium mihi gratissimum, & quo mihi gratius a seruis meis exhiberi non potest, seruitium est; si me iuuent in portanda hac cruce, quod fiet, si me omnium cruciatuum & dolorum meorum consideratione comitentur, & suauiter mihi in animo condolent: Quibus dictis disparuit.

Vincentius, Sanctus Antonius, & Surius referant in vita Sancti Edmundi Archiepiscopi Cantuariensis in Anglia, quod Sancta huic adhuc puero, & in Oxoniensi vniuersitate primis Grammaticæ fundamentis operam danti, & quodam die per agros ambulanti sancti quæ meditationibus occupato repente apparuit

erit puer Iesus albus & rubicundus, ut illum sponsa describit, & se indicans, & cum eo aliquot suavissimos sermones miscens, inter alios, ipsi author fuit multaque commendavit, ut aliquod vitæ, passionis & sanctissimæ mortis eius mysterium quotidie mente pereurreret, affirmans id ei contra diabolum & eius insidias maximum auxilium & efficacissimum remedium fore, ut se in omni virtute conseruaret, & tandem mortem bonam & salutarem obiret. Quo dicto & salutari hoc consilio proposito, evanuit, puero Edmundo magna in animo consolatione perfuso. Et ab eo tempore magna cum diligentia quotidie circa vesperam alienius vitæ & passionis Christi meditationi incubuit: ex qua meditatione, magna devotione & profectu & remedij contra omnia poteratur.

In Prædicatorum historia narratur de quodam eius ordinis religioso, natione Germano, magnæ virtutis & sanctitatis viro, quod à tenera ætate singulari ad Christi passionem devotione affectus, de qua solitus erat multo cum marore & lachrymis sapius meditari, & eius sanctissimis vulneribus reverentiam exhibere, legendo ad quodque eorum illa Ecclesiæ verba: *Adoramus te Christe & benedicimus tibi, quia per crucem sanctam tuam redemisti mundum.* Illaque dicens, quinquies genua flectebat, & toties orationem Dominicam legebat, orans Deum, ut sanctum ei timorem & amorem largiretur. Quam vero ei grata & accepta fuerit hæc devotio, perspicue in singulari quadam gratia, quam ei exhibuit, demonstravit. Nam ei oranti Christus valde benignus & graciosus apparuit, illum vocans & invitans, ut sine metu accederet, & vulneribus eius frueretur: quod & summa eum reverentia & humilitate complevit, ore illa attingens, & tanta inde, in eius animam manavit suavitas & dulcedo, ut postea illi, quicquid Deus non esset, amaritudo & incredibile tormentum esset.

Narrat Lipomanus & Surius de Ab-

bate Palæmone S. Pachomij magistro, quod dum ipso Paschatis die Pachomius sibi in prandium herbas cum oleo & sale parasset, quod solennis ille dies esset, & solitus esset alijs diebus herbas sine oleo, addito tantum sale edere, videns bonus senex eandem oleo conditas, flere cepit & lachrymas multas fundere, in memoriam Domini passionem revocans & dicens: *Dominus meus crucifixus est, & ego nunc oleum comedam?* nunquam t. le quid Deus permittat. Respondit discipulus Pachomius, quod Pascha esset, ideoque has delicias perimere non posse, sed quicquid diceret, & quamvis importunius urgeret, nunquam adduci potuit, ut gustaret.

De quodam Christiano captivo, & F Thom Can. Christi passioni valde devoto scribitur, qui præ continuam memoriam, quam de illa habebat, semper maestus & tristis erat. Quod videns tyrannus, cui serviebat, subinde interrogabat, cur tristaretur, & cum socijs non gauderet? Respondebat ille, se latari non posse, quod cordi impressam haberet Domini passionem. Quo audito tyrannus scire volens, num vera diceret, pectus eius scindi & aperiri iussit, & cor extrahi, in quo Christi crucifixi imago inuenta perfectissima exarata, causa fuit, quod tyrannus ad fidem converteretur.

Huius simile est, quod refertur de sancta virgine Clara de Monte Falconis quæ in vita, Christi passioni valde devota fuerat, qua vita sancta, fuit in una parte cordis, Christi crucifixi imago cum tribus clavibus, lancea, spongia, & arundine inuenta, omnia ex virginis sanctæ carne perfectissime facta, ex altera vero parte flagella quinque ramis distincta, columna & spinea corona. Quod miraculum usque in hodiernum diem monstratur in monte Falconis Italie loco.

p. 2. l. 4. ca. 12.
Chron. S.
Francisci.